

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 24 iulie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Mătieș Nicolae-Gheorghe, născut la xxxxx, originar din xxx, or. xxxx, domiciliat în s. xxx nr. xxx, Județul xxxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.05.2018 – 24.07.2018 (prima instanță);
2. 06.08.2018 – 13.11.2018 (instanța de apel);
3. 08.02.2019 – 10.04.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 24 iulie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Mătieș Nicolae-Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 1 an.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, și s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Mătieș Nicolae-Gheorghe, în perioada din luna iunie 2016 până la 08 octombrie 2016, aflându-se în mun. Chișinău, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției pe teritoriul Republicii Moldova de către alte persoane, precum și tragerii de foloase

de pe urma practicării prostituției, au întreprins acțiuni în vederea organizării prestării on-line a serviciilor sexuale contra plată de către alte persoane.

Astfel, aproximativ la începutul lunii iulie 2016, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, acționând împreună și de comun acord cu Mătieș Nicolae-Gheorghe și o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de îndemnare a persoanelor la practicarea prostituției, a întreprins acțiuni în vederea identificării și selectării persoanelor pentru prestarea ulterioară a serviciilor sexuale on-line contra plată, plasând în acest scop pe site-ul www.999.md, anunț publicitar cu conținutul „web-model”.

Ca urmare a acțiunilor întreprinse, menționate mai sus, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, acționând împreună și de comun acord cu Mătieș Nicolae-Gheorghe și o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în diferite perioade de timp începând cu luna iulie până în luna octombrie 2016, a fost contactată telefonic ori prin intermediul rețelelor de socializare de către mai multe persoane și anume: xxxxxxxxxxxx, la numărul de telefon plasat în anunțurile postate pe site-ul www.999.md, în cadrul convorbirilor cu persoanele menționate supra, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, le-a fixat câte o întâlnire cu acestea în diferite localuri din mun. Chișinău.

Ulterior, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoanele în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, continuând acțiunile sale, îndreptate în vederea realizării intențiilor sale infracționale de îndemnare a persoanelor la practicarea prostituției, în cadrul discuțiilor avute cu: xxxxxxxxxxxx, le-au propus acestora să presteze contra plată servicii sexuale on-line, promițându-le obținerea unui venit din această activitate în mărime de 50% din venitul obținut în urma practicării acestei activități.

În continuare, pentru a înregistra persoanele ca utilizatori al site-urilor „Jasmin”, cu anexarea la solicitarea respectivă a unei imagini a solicitantului de înregistrare, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, obținând consimțământul lui xxxxxxxxxxxx la prestarea serviciilor sexuale on-line, manifestate prin excitarea propriilor organe genitale, în fața camerei-web, au fotografiat persoanele menționate supra. Ulterior, folosind fotografiile persoanelor selectate, le-au înregistrat pe acestea ca utilizatori al site-ului.

La fel, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, au procurat camere web, jucării sexuale, notebook-uri, pe care le-au pus la dispoziția lui xxxxxxxxxxxxxxxx, în vederea prestării serviciilor sexuale on-line, manifestate prin excitarea propriilor organe genitale, în fața camerei-web.

Totodată, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, care acționau împreună și de comun acord, au selectat și au închiriat imobilul situat în mun. Chișinău, str-la xxxx, nr.xxx.

Ulterior, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, aflându-se în imobilul situat în mun. Chișinău, xxxx xxxxx nr. xx, acționând împreună și de comun acord, au organizat prestarea de către: xxxxxxxxxxxxxx a serviciilor sexuale on-line contra plată utilizatorilor site-ului „Jasmin”, satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, punând la dispoziția persoanelor îndemnate imobilul, jucăriile și costumele sexuale, cât și tehnica necesară în acest scop.

Concomitent, Mătieș Nicolae-Gheorghe și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, transferau pe numele altei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, mijloace bănești acumulate în urma transferurilor clienților pentru serviciile de prostituție prestate, din care urmau să achite salariul în mărime de 50% din veniturile obținute.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, proxenetism, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mătieș Nicoale-Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe de către prima instanță este prea blândă și urma să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală, motivând că pedeapsa penală este un mijloc de corectare și reeducare al condamnatului și în vederea atingerii scopului de influență asupra corectării și reeducării vinovatului, restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane;

- faptul că inculpatul este cetățean al altui stat, fără domiciliu temporar sau permanent pe teritoriul Republicii Moldova, duce la imposibilitatea executării sentinței stabilite de către instanța de judecată, cu toate obligațiile stabilite de aceasta în perioada de probațiune. Astfel, suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite de prima instanță, nu va realiza scopul pedepsei penale;

- reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de mediul normal de viață.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care lui Mătieș Nicolae-Gheroghe recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, au fost menținute celelalte dispoziții a sentinței atacate.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Mătieș Nicolae-Gheorghe, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel a reținut că inculpatul Mătieș Nicolae-Gheorghe a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către prima instanță în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și a concluzionat că vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, se demonstrează integral prin cumulul de probe administrat la materialele cauzei penale, descris în decizia instanței de apel (f.d. 69-74, vol. II).

Instanța de apel a constatat că Mătieș Nicolae-Gheorghe a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, proxenetism, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane, de mai multe persoane, menționând că la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel a apreciat soluția primei instanțe în partea pedepsei, ca fiind una prea blândă.

Astfel, instanța de apel a indicat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, prima instanță deși a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, eronat a considerat că corectarea lui Mătieș Nicolae-Gheorghe e posibilă fără izolarea de societate, în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind plauzibile argumentele părții acuzării, care în esență a menționat faptul, că pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească

pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, precum și nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unei noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și a altor persoane, iar inculpatul fiind cetățean al altui stat, fără domiciliu temporar sau permanent pe teritoriul Republicii Moldova, devine imposibilă executarea sentinței.

Astfel, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel a stabilit că infracțiunea săvârșită de inculpat este gravă, iar circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au constatat.

Prin urmare, instanța de apel a notat că ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, inculpatul Mătieș Nicolae-Gheorghe urmează a fi condamnat pe art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a atestat că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările produse, de către prima instanță nefiind motivată sentința în această parte, fiind doar menționat că scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolare de societate, ce în prezenta speță este greșit și neîntemeiat.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 9), 14), 15) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal și cu atragerea la răspundere contravențională a lui Mătieș Nicolae-Gheorghe, conform art. 89 alin. (2) Cod contravențional.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

- au fost efectuate un șir de modificări în legislația națională și internațională, care de fapt, demonstrează ca acțiunile de care este învinovățit inculpatul nu se încadrează în prevederile Codului penal și a legislației contravenționale;

- Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă;

- în decizia nr.36 din 19.04.2018 de inadmisibilitate a sesizărilor nr.173 g/2017 și nr.37 g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 220 din Codul penal și a articolului 89 Cod Contravențional (proxenetismul și

practicarea prostituției), Curtea a statuat cu privire la previzibilitatea termenului contestat că în literatura de specialitate că prin „prostituție” se înțelege practicarea de acte sexuale cu diferite persoane care beneficiază de serviciile prostituatei, aceasta urmărind să-și procure, pe o asemenea cale, mijloace de existență sau principalele mijloace de existență. O asemenea conotație se pretează sensului comun al termenului. În același timp, există un consens științific că prostituția nu poate presupune prestarea de servicii sexuale on-line. Aceasta pentru că prestarea de servicii sexuale on-line nu implică practicarea de acte sexuale cu persoanele care beneficiază de serviciile prostituatei. Prestarea unor asemenea servicii nu implică contactul direct al corpului persoanei cu corpul celui care beneficiază de serviciile acesteia. Altfel spus, din moment ce lipsește un contact fizic, asemenea acțiuni, nu intră sub incidența noțiunii de „prostituție”;

- instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză;

- Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea sa din 13 noiembrie 2018 în cauza *Litschauer vs Republica Moldova* (25092/15 din 13 noiembrie 2018) a statuat, ca în legislația Republicii Moldova în legătura cu lipsa noțiunii vădite de „prostituție”, Curtea Constituțională la 19 aprilie 2018 a constatat aceeași opinie similiară cu cea a Curții: că în lipsa unui contact fizic, nu pot fi considerate acțiunile drept prostituție. Prin decizia Curții Europene a Drepturilor Omului statul Republica Moldova urmează să achite prejudicii efective pentru violarea art. 5 § 1 al Convenției.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că afirmațiile recurentului că inculpatul a comis și urmează să fie atras la răspundere pentru „*Practicarea prostituției*”, fapta prevăzută de art. 89 Cod contravențional, nu are suport legal, deoarece subiect al acestei contravenții pot fi persoanele pe care inculpatul le-a determinat la practicarea prostituției și persoanele care au beneficiat de aceste servicii în schimbul unei recompense, dar nu inculpatul, care a înlesnit practicarea acestor servicii.

Cu referire la al doilea temei, procurorul indică că prin decizia nr. 36 din 19.04.2018, Curtea Constituțională a decis doar inadmisibilitatea sesizărilor nr. 173g/2017 și nr. 37g/2018, privind excepția de neconstituționalitate a art. 220 Cod penal și art. 89 Cod contravențional, dar nu a recunoscut neconstituționale prevederile acestor legi, aplicate în speță, după cum afirmă recurentul.

Totodată, notează că Curtea a observat că autorii sesizării au criticat doar termenul „*prostituție*”, care operează în aceste norme, și a reamintit, cu titlu preliminar, că incriminarea faptelor și expunerea clară a prevederilor legale, țin de competența Parlamentului și se întemeiază pe rațiuni de politică penală.

Astfel, ca rezultat a acestor recomandări, la 12.10.2018, Parlamentul a adoptat Legea nr. 159, privind modificarea unor acte legislative, care a fost publicată în Monitorul Oficial și a intrat în vigoare la 09.12.2018, conform căreia art. 89 alin. (1) Cod contravențional, are următorul cuprins - „*Practicarea prostituției, adică satisfacerea dorinței sexuale prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice*”. Prin urmare, consideră că la data judecării cauzei în instanța de apel, definiția termenului de „*prostituție*”, în legislația națională, era deja expus clar și explicit, iar solicitarea recurentului de recalificare a acțiunilor inculpatului din art. 220 Cod penal în art. 89 Cod contravențional, este lipsită de temeiuri legale.

De asemenea, indică că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1), pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel, însă recurentul nu a respectat aceste prevederi legale. Mai mult, accentuează că cauza a fost examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, iar părțile puteau să conteste sentința doar sub aspectul individualizării pedepsei.

La fel, consideră că hotărârea CtEDO, la care face referire recurentul, nu este aplicabilă inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, or prin modificările operate în legislație, s-a dat o definiție clară noțiunii de „*prostituție*”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul invocă prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 9), 14), 15) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „*inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, instanța de judecată internațională,*

prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestor temeiuri de recurs, nu pot fi admise, din următoarele considerente.

Primordial, Colegiul penal ține să menționeze că în speță, cauza a fost examinată în procedură simplificată, or prin înscris autentic (f.d. 249, vol. I) inculpatul Mătieș Nicolae-Gheorghe a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale. Totodată, se atestă că sentința pronunțată în cauză a fost atacată cu apel **doar de către procuror**, care a contestat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, iar inculpatul și apărătorul său fiind de acord cu sentința primei instanțe **nu au exercitat calea de atac apelul**. Mai, mult în ședința de judecată din instanța de apel (f.d. 59), inculpatul Mătieș Nicolae-Gheorghe a solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței primei instanțe.

Astfel, se reține că prin decizia instanței de apel, a fost admis apelul declarat de procuror, și casată sentința doar în partea executării pedepsei, fiind modificat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, în rest sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

În acest sens, Colegiul penal notează că inculpatul care nu a atacat sentința de condamnare cu apel, iar pedeapsa sau modul ei de executare stabilite prin sentință au fost modificate în urma admitterii apelului procurorului, poate declara recurs împotriva deciziei instanței de apel numai cu privire la chestiunea privind pedeapsa sau modul de executare a acesteia, dar nu mai poate contesta calificarea acțiunilor sau la alte chestiuni ale sentinței menținute de instanța de apel, mai mult că în speță, sentința primei instanțe a fost adoptată în procedura simplificată, și inculpatul putea să o conteste cu apel doar în latura individualizării pedepsei penale sau a încălcărilor de procedură, ce nu se atestă în prezenta speță.

Totodată, Colegiul penal stabilește că sentința primei instanțe a fost modificată de instanța de apel doar în partea executării pedepsei, fiind modificată situația inculpatului doar în această parte, iar potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul și apărătorul acestuia pot să conteste decizia instanței de apel, doar sub acest aspect, în rest motivele ce țin de încadrarea juridică a faptei, prezența sau lipsa elementelor infracțiunii, precum și vinovăția inculpatului, nu pot fi contestate de partea apărării care nu a declarat apel și se resping ca inadmisibile.

Mai mult, Colegiul penal invocă că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, **temeiurile menționate la alin. (1) a acestui articol, pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel**, iar analizând motivele și temeiurile invocate în recurs, în coraport cu materialele cauzei penale, se atestă că criticile și temeiurile

specificate în prezent de recurent în recursul ordinar, nu au fost invocate în apel sau în ședința instanței de apel, precum nici nu se indică în privința a vreunei încălcări ce a avut loc în instanța de apel, iar atât inculpatul cât și apărătorul său, în ședința instanței de apel au solicitat menținerea sentinței de condamnare a primei instanțe și respingerea apelului declarat de procuror, cu privire la schimbarea modului de executare a pedepsei.

Colegiul penal mai invocă, că în speța dată nu poate fi satisfăcută solicitarea recurentului de reîncadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 89 alin. (2) Cod contravențional (red. 12.10.2018), deoarece în acest articol, alin. (1), s-a dat definiția practicării prostituției, care cuprinde: *„satisfacerea dorinței sexuale... prin orice metodă și/sau mijloace, contra plată, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau comunicațiilor electronice”*, adică video-chaturile se cuprind de norma dată și nu este necesar contactul direct al corpului prostituetei cu corpul celui care beneficiază de serviciile acesteia. Astfel, încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, este corectă.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Mătieș Nicolae-Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Mătieș Nicolae-Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor